

המור השביעי

ה מ ל ש פ ט ה ו ?

מוכנים פתבי האמות.

המשמש

במדיו מולך.

עם ישראל, עמד!

עמד, המשפט הולך!

שופטיה

לפסק שלוחים.

את דבך לפניכם השלף!

הודרו והכן מסמכים!

הצטדק! המשפט הולך!

את דברי-הימים הנושפים-להבות

גרור לעדות

באבק השוק!

את שלכה הלוהט בין עיי הרבות,

ולק

למכונות העונות בתקתוק!

את אמה-את רחל-ווקרון האבות

טקטל

אל שלטון המזכיר העסוק!

הוציאם! הציגם באולם הישיבות!

בגלוי,

בפרטרט, בדיוק!

קום ענה לשאלוח. (עשנה

הסיגרה בפני הרושם).

מה הייתה אהבה ראשונה

שאהבת? קראנה בשם!

מה סודך מסוד-גוע-ולאם?

איך נבדל אלהיה מאי?

מה בנותיה שרות בנטות-יום?

מה חולמים ידדיה פעיל?

מה חפיה ומה אבקה?

מה נצרת מכל מטמונים?

מה נגן והנה נבקה?

מה צוה אבות ראשונים?

— כף! בבקר יתחיל המושב

ויתחיל עביו הגדול

של העם הנחקר על קדשי קדשיו

בבית דין

לצרכי פרוטוקול!

ואנחנו,

לעין הכל,

את גבנו בלח נטה.

גם את זו הכדמה נכבל,

גם את זו הקבעת נשתה...

אף אמן כי ברגע דממה

ישמעו השופטים, על פרקס,

את חרוק השנים של זו האמה

המקעת בחוף האולם!

וידעו כי עומד הקרון

בחומה לערים הפרוזות.

ואמן כי יהיה זה משפט אחרון

שנושאת האמה הזאת!